

der næst til Saadanne, som man kunde sige, havde viist en mere — som man nu kalder det — folkelig Birkfomhed. Seg har i en Hast ikke kunnet finde paa noget andet Ord. Men jeg vil blot benytte Leiligheden til at bemærke overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg tror, at han var inde i en stor Misforstaaelse, naar han mente, at der skulde gives en Understøttelse, fordi man maatte sige, at den omtalte Mand havde skrevet en god Folkebog, og det en saadan, som ogsaa blev nydt af Andre end dem, der egentlig høre til Folket (Winther: Almue!) Ja Almue! Det er en stor Feiltagelse. Der er saare Mange, der skrive meget slet for Almue, og ogsaa Andre, der skrive slet for Andre — derom kunne vi let blive enige —, men var rolig for, at den, der skriver noget Godt for Almue, ogsaa skriver saaledes, at det med fuld Tryk kan anerkjendes af Andre end Almue. Det er en af de vanskeligste Opgaver at skrive godt for Almue. Seg vil blot bede vel lagt Mærke til, at den Omstændighed, at det er for Almue, der skrives, er saa langt fra at forudsætte en ringere Fortjeneste, at det netop i høi Grad maa anerkjendes og ogsaa fra Ministeriets Side er anerkjendt derved, at man har givet Understøttelse. Ganste vist vilde jeg ønske, at der igjen kunde gives den Paagjældende og flere Andre, som ogsaa virke i den Retning, Understøttelse; men hvor er Grænsen? 10,000 Rb. veed det ærede Medlem sikkert er ikke nogen saadan Sum, at den kan fordeles omkring til Hundreder af Personer, naar der skal gives Noget, der virkelig kan kaldes en Understøttelse. Og naar man har sagt: Men der findes flere her, som man skulde have bort for at skaffe Plads, saa veed jeg ikke, hvilke dette skulde være; thi man har ogsaa erkjendt, at naar ældre Mænd med en hæderlig Birkfomhed, som have faaet aarlig Understøttelse, ikke længere ere arbejdsdygtige, kunde man ikke forsvare at slippe dem. Men naar der var Andre, som man kunde finde værdige, som virkelig havde viist en saadan fremragende Dygtighed, at man maatte ønske dem optagne, hvad har saa Ministeriet gjort, og hvad har Rigsdagen og da først Finantsudvalget gjort? Svad Regjeringen har gjort, er, at den er kommen og har sagt: Lad os ikke opløse denne Konto, men bevilge noget Extra til de Mænd, der staa udmærkede i Kunstens og Videnskabens Verden. Men hvad siger saa Finantsudvalget? Nei, ind med dem i den anden Konto, der maa de ind. Finantsudvalget vil ikke længere have denne Post, som jo nu efterhaanden er sunken ned til 2—3 Personer, denne Post, hvori man kunde sige, at man kunde optage dem, der skulde kunne betegnes som betydelige, fremtrædende Kunstnere og Videnskabsmænd. Men skal en saadan Understøttelse fremtræde som en Anerkjendelse for fremragende, dygtige Kunstnere og Videnskabsmænd, saa kan man virkelig i vore Dage

ikke gaa under 600 eller 1000 Rb. Da vi for 20 Aar siden for første Gang bragte denne Konto ind i Rigsdagen, var det Noget, men nu er det betydeligt ringere, og altsaa er dette aabenbart det Mindste, der kan være Spørgsmaal om. Seg tror derfor, at det er ønskeligt i flere Henseender, at der kan ske Forandring i den Retning, at denne Understøttelse kan komme til Anvendelse for flere, og jeg tror ogsaa, at Midlet dertil, og jeg vil søge til, det eneste brugbare Middel dertil, er, at der paa en anden Maade aabnes en Konto for at faae Noget, der kan bruges i dette Diemed. Seg haaber, at det ærede Thing vil gaa ind paa denne Tanke, men jeg skal tilsøge for at komme ind paa Slutningsbemærkningen af den ærede sidste Taler, at det ikke vil være ønskeligt eller heldigt for Sagen, om Meningen er, at alle Ansøgninger skulde frem her, for at man paa den Maade kunde undergive Anvendelsen en Kritik. Seg veed vel baade for mit eget Vedkommende, — hvad der kan være i høi Grad uheldigt, men ialtsald er mennesseligt, — og ogsaa for min Efterfølgers Vedkommende, at man kan tage seil, og at der kan komme Noget, som man kan synes er urigtigt, men lige saa vist er det, at Thinget, om det ogsaa er Majoriteten, der har taget Beslutningen, kan være ubst for, at man vil sige, at der er begaaet store Feil. Hovedsagen er imidlertid for mig, at den Slags personlige Spørgsmaal ikke kunne forhandles og afgjøres her, men jeg haaber, at denne Konto, for hvilken jeg altid har havt stor Interesse, vil kunne blive ordnet til gjenfædig Tilfredshed for Alle.

Th. Nielsen: Naar det blev fremhævet, at det ikke var rigtigt at sige, at det var paa en Maade godkjendt heri Thinget, at Vaisenhuset skulde omordnes ved Lov, idet det kun var udtalt af et Flertal i det paagjældende Udvalg, da skal jeg dertil bemærke, at noget Andet er heller ikke sagt. Seg fremhævede udtrykkeligt, at det var et Udvalg, der havde fremsat Forslaget til en motiveret Dagsorden, og naar det nu siges, at det var Udvalgets Flertal, saa er det forsaavidt rigtigt, som S. C. D. Müller ikke var med til at fremsætte selve Forslaget, men det var ikke paa Grund af, at han var imod, at Vaisenhuset skulde ordnes ved Lov, men det var af andre Grunde, som det fremgaar af Betænkningen. Seg tror iøvrigt, at en saadan Afgjørelse vilde det have været let at faae heri Thinget; thi naar hele Udvalget var enigt, skulde det dog være mærkeligt, om ikke Flertallet af Thinget vilde have stemt derfor. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) nævnte Finantsudvalget, skal jeg med Hensyn hertil bemærke, at Finantsudvalget har gjentagne Gange ogsaa været enigt. Der har ganste vist ikke foreligget ligefrem noget Afstemningspunkt, men det ligger jo dog i Sagens Natur, at dermed er ogsaa Ahn-